

Chang Yi este o renumită autoare de literatură pentru copii, de minoritate manciuriană, născută la Beijing, membră a Asociației internaționale a scriitorilor și ilustrătorilor de carte pentru copii. Scrierile ei au apărut în „Tineri scriitori” și „Literatura în Beijing”, printre operele reprezentative numărându-se „Monștrii din Orașul Interzis”, „Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis”, „Visele lui Li Kankan de la orele de studiu individual”, „Fabrica de ciocolată plină de secrete”. Seria de povești „Monștrii din Orașul Interzis” a fost selectată de Biroul de Stat pentru Presă, Publicație, Radio, Film și Televiziune în cadrul celei de-a II-a ediții drept Carte Recomandată de promovare în întreaga țară a remarcabilei culturi tradiționale chinezești; Biroul Național de Presă și Publicații o recomandă tinerilor printre cele 100 de Publicații Remarcabile din 2018; China Education News o include în Top 10 cărți pentru copii recomandate de profesori în 2017; la cea de-a V-a ediție a „Tinerilor Chinezi” este listată printre scrierile de excepție; site-ul Dangdang o menționează în lista de top a cărților pentru copii din 2017; proiectul „Reading in Guangzhou” o include în Top 10, fiind apreciată drept cea mai bună carte pentru copii din anul 2017 ș.a.

Ilustrator

Meme Lu este o ilustratoare independentă. Lubește pictura din copilărie și urmează cursuri universitare de pictură murală. Lucrează timp de mai mulți ani în cadrul unei edituri, ca editor de carte ilustrată, devenind mai târziu ilustratoare independentă. Lucrările ei au fost publicate de numeroase instituții de cultură și presă, cum ar fi Editura Literaturii Populare, Editura pentru Predarea Limbilor Străine și Cercetare, Editura pentru Copii din Beijing, Editura Tiantian, Editura Universității de Pedagogie din Guangxi, Phoenix Publishing Media Group ș.a.

Chang Yi

MONȘTRII DIN ORAȘUL INTERZIS

Secretul nestematei străvezii

Traducere din limba chineză
de Ionela Voicu

Cuprins

Capitolul 1. Petrecerea monștrilor	14
Capitolul 2. La cină cu Nemuritorul	35
Capitolul 3. Măria Sa Phoenixul din Turnul din colț	49
Capitolul 4. „Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis”	63
Capitolul 5. Taxi Tianma	77
Capitolul 6. Dragonul și secretarul lui	94
Capitolul 7. Un pupic pentru Wen, monstrul pupic	111
Capitolul 8. Hangshi, maimuța înaripată, este extraterestru?	126
Capitolul 9. Palatul Subteran de sub Râul Apelor de Aur	141
Capitolul 10. Secretul nestematei străvezii	153

Introducere

Tu unde te joci în vacanță? Pe terenul de joacă din curtea școlii sau în parcul din cartier?

Oricât de mari ar fi, locurile acestea sunt cam de mărimea unui teren de fotbal, nu-i așa?

Știi unde mă joc eu în vacanță?

În cel mai mare palat din lume, de mărimea a 101 de stadioane standard!

Sigur știi cum se numește, este vorba despre Orașul Interzis.

Mă întrebi de ce?

Pentru că nu am unde să mă duc.

Pe mine mă cheamă Li Ploicica și am 11 ani. În fiecare zi mă plimb prin Orașul Interzis, fără să cumpăr bilet.

Ce? Zici că nici tu nu trebuie să cumperi bilet pentru că nu ai încă înălțimea de 1.20 metri?

Eu nu de aceea, eu am deja 1.45 metri înălțime. Mie nu-mi trebuie bilet de intrare pentru că mama mea este custode la patrimoniul cultural din Orașul Interzis.

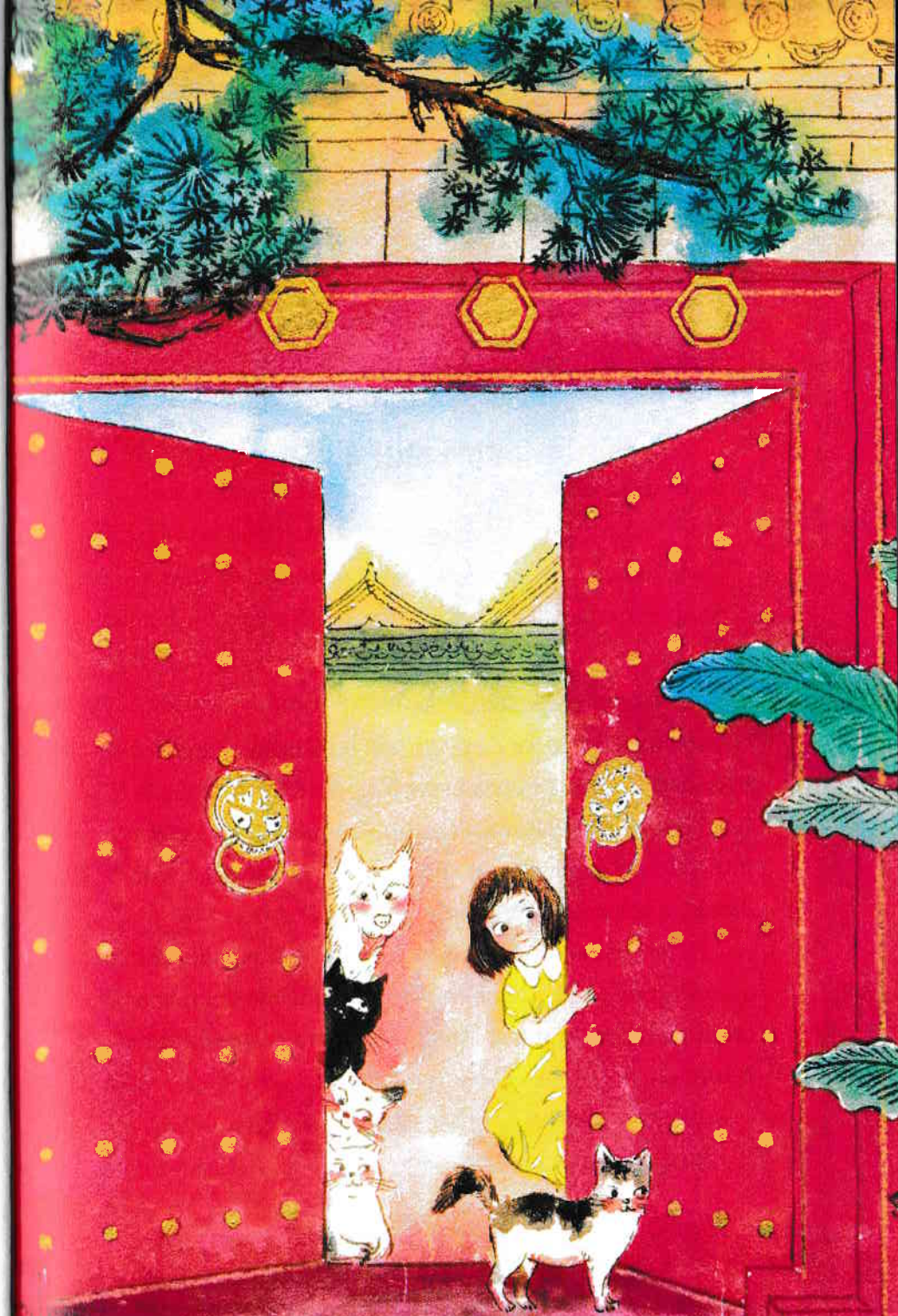
Ea este extrem de ocupată, muncește mereu până târziu. Așa că Orașul Interzis a devenit singurul loc unde pot merge în vacanță. Deși aici nu am colegi și nici prieteni de joacă, sunt totuși 242 de pisici, 9 câini-lupi și nenumărați arici, șoareci, porumbei, coțofene și ciori.

Gălbenăș, pisica persană de la Turnul din colțul de nord-est, și pisica albă Ochișori Albaștri de la Pavilionul Comorilor sunt prietenii mei.

Mama spune că aceste pisici sunt descendentele „pisicilor de la palat”, crescute de concubinele care au trăit pe vremuri în Orașul Interzis, și că multe dintre ele sunt de viță nobilă.

Cea mai bună prietenă a mea este o pisică sălbatică pe nume Floare-de-Prun. Este o pisică albă, foarte frumoasă și tare pofticioasă. Cu banii luați pe bidoanele de apă pe care le adun din interiorul Orașului Interzis îi cumpăr deseori conserve și îi dau să mănânce.

Tocmai pentru că este așa de pofticioasă, Floare-de-Prun mănâncă mereu la întâmplare, iar de curând i-au ieșit niște bășicuțe la gură. Cum am ieșit de la școală, am dat fuga la farmacie să-i cumpăr vitamine comprimate. Dar acum nu dau nicicum de Floare-de-Prun, unde s-o fi dus oare?

Capitolul 1

Petrecerea monștrilor

Oare unde a fugit Floare-de-Prun?

Alerg cu conserva de pisici într-o mână și cu medicamentele pentru aftă bucală în cealaltă, am transpirat toată.

Petrecându-și ultimii vizitatori, Orașul Interzis a rămas într-o liniște deplină încât aud foșnetul vântului trecând pe deasupra zidurilor.

E tare ciudat! Floare-de-Prun nu ar rata cu niciun chip ora mesei de seară. De obicei, cu o oră înainte de vremea cinei, își linge gheruțele așteptând în fața castronului de mâncare.

– Floare-de-Prun... Floare-de-Prun...

Încep să o strig îngrijorată.

– Miau... aud un glas cam neclar venind din apropiere, din spatele Porții Armoniei Supreme.

Este glasul Florii-de-Prun, în Orașul Interzis doar ea are bubițe la gură și miaună diferit.

Alerg nerăbdătoare spre Poarta Armoniei Supreme, dar în piața pustie nu văd nici urmă de pisică.

– Miau...

Parcă sunetul se aude ceva mai în față, așa că pornesc în fugă spre Sala Armoniei Supreme.

Cerul se întunecă treptat, soarele se ascunde după Muntele de Apus din depărtări, iar norii colorați își pierd tivul de aur.

Tocmai atunci îmi apare ceva în fața ochilor, ca o sclipire. Mă uit cu atenție și văd un cercel cu o pietricică albastră căzând în întuneric, de pe treptele de piatră ale Sălii Armoniei Supreme, parcă ar fi un strop de rouă rostogolit de pe acoperișul auriu al palatului.

Îl ridic curioasă de jos și îl pun în palmă, apoi privesc această comoară cu respirația tăiată. Cine l-a pierdut? Ce obiect frumos!

Nu cumva ar trebui să-l duc la Biroul de obiecte pierdute? Gândesc așa, dar mi-l pun tiptil la urechea dreaptă.

Dintr-odată îmi simt urechea mai grea și mai fierbinte, scutur numaidecât din cap să-l dau jos cât mai repede.

În fața Sălii Armoniei Supreme lucește o mogâldeată albă. Da! Are forma unei pisici. Pun cercele în buzunar și mă duc repede după ea.

– Vino, Floare-de-Prun!

O chem, iar ecoul răsună în vasta piață a Sălii Armoniei Supreme.

Alerg într-acolo câțiva pași și o strig. Dar Floare-de-Prun o taie de-a dreptul și fuge în spatele Sălii Armoniei Supreme.

Afurisita asta de pisică!

Stai să pun mâna pe ea și o învăț eu mine! Continui să mă țin după ea.

Tocmai ocolisem Sala Armoniei Supreme, când zăresc în mijlocul întunericului o licărire scurtă venind din Sala Centrală a Armoniei. Este cineva în Palat? Mă opresc.

În Sala Centrală a Armoniei nu s-a instalat lumina electrică, dar în acest moment acolo strălucește o lumină albă incredibilă. Sunt razele lunii sau lumânări aprinse?

Lumina aceasta neobișnuită nu mă sperie deloc. Dimpotrivă, gândul că pătrund într-o lume necunoscută mă umple de bucurie. Am același sentiment ca vara trecută, când am mers pentru prima dată la Disneyland.

Cuprinsă de emoție, cobor în grabă treptele Sălii Armoniei Supreme și alerg spre lumina aceea incredibilă.

Văd prin fereastra palatului vreo șapte-opt monștri stând în cerc pe podea. Trupurile lor răspândesc o lumină albă orbitoare.

Dintre aceștia, unul seamănă cu un leu uriaș, unul cu un dragon, unul are un corn ascuțit crescut în frunte, unul arată ca o maimuță, altul seamănă cu un cal alb înaripat...

Stau în fața înaltei uși a Palatului, scăldată de razele lunii, și parcă tot nu-mi vine a crede că este real.

Mă miră și mai tare faptul că, nu știu cum, dar, uitându-mă la monștrii aceștia, îmi par toți cunoscuți.

Pe cerul întunecat sclipеște o stea. Tocmai atunci mă străfulgeră și pe mine un gând. Nu sunt oare acești monștri identici cu figurinele de teracotă de pe acoperișul Sălii Armoniei Supreme?

Îmi amintesc că, în anul când s-au făcut reparații capitale la Sala Armoniei Supreme, mama i-a ajutat pe domnii de aici să-i dea jos de pe coama acoperișului. Fiind făcuți așa de frumos, m-am uitat la fiecare în parte cu mare atenție, categoric nu am cum să mă înșel.

Leul, calul celest Tianma, calul de mare Haima, peștele Xia, leul fumeător Suanni, unicornul Xiezhi, tau-rul Douniu, maimuța înaripată Hangshi, ...Dragonul și Phoenixul, bineînțeles, în frunte cu Nemuritorul.

Brusc, monstrul pe nume Douniu întoarce capul și se uită în direcția aceasta, spre mine. Seamănă cu dragonii din desenele animate, doar că nu este așa mare de statură, iar pe cap are coarne de bivol. Are privirea rece și, deși nu este așa impunător precum dragonul, totuși mă trec fiori de spaimă.

Fac câțiva pași înapoi fără să vreau. M-a văzut oare?

– Floare-de-Prun, tu ești? întrebă monstrul Douniu, vădit nemulțumit.

Floare-de-Prun? Mă uit în jur. Și, într-adevăr, în mijlocul luminii albe o pisică albă se îndreaptă calmă spre monștri.

– Eu sunt, stimaților, nu ne-am văzut de mult! Miau... Floare-de-Prun îi salută pe monștri, ușor neclar.

Cerule! Îmi acopăr gura de uimire. Pot să înțeleg ce vorbesc monștrii cu Floare-de-Prun! În mod limpede, din sunetele pe care le scoate Floare-de-Prun, ieri înțelegeam numai „miauuu... miauuu”.

– Nu ți s-au vindecat rănilile de la gură?

Tianma, calul celest, o privește cam nepoliticos.

Calul celest preschimbă în monstru are aripi și coamă albe ca zăpada, este mult mai drăguț decât figurina sculptată.

– A, despre asta vorbiți. Floare-de-Prun își linge cu limba buza purulentă. Da, pe o vreme așa de caldă, rănilile nu se vindecă prea ușor. Miau --

– Data viitoare ar fi bine să nu te mai iei la întrecere cu Tianma, este monstrul cel mai iute de picior, intervine Leul, sau, mai bine spus, un monstru uriaș, căci capul lui ajunge până sus la tavan, este mult mai mare decât un leu obișnuit.

– Dar nu a fost întrecere, el s-a luat după mine, zice Floare-de-Prun, simțindu-se nedreptățită. Cu figura aceea fioroasă, m-am speriat și am intrat cu botul în leul din piatră. Miau --

Ah! Deci lui Floare-de-Prun nu i-au ieșit bășicuțe la gură.

– Dacă data viitoare mă mai urmărești pe furiș, vei avea aceeași soartă.

Tianma își apleacă gâtul lung și îi aruncă o privire fioroasă lui Floare-de-Prun.

– Tianma a răsturnat tomberonul, asta este o știre importantă pe care nu aveam de gând să o ratez! Miau --

Floare-de-Prun își încovoia spatele și-l privește pe Tianma fără să se dea bătută.

– Cerule! Vrei să spui că în următorul număr din „Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis” va fi știrea cu Tianma care a răsturnat tomberonul? strigă Haima, calul de mare, de alături.

Dintre monștri, cei doi se aseamănă cel mai mult, amândoi au trupuri frumoase de cal. Însă Haima este negru și nu are aripi, iar trupul lui este acoperit de solzi negri, deasupra cu modele albastre ca marea.

– Așa este! zice Floare-de-Prun, ridicând semeață capul. Sunteți bineveniți să vă abonați la următorul număr din „Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis”, cel mai tare ziar din oraș! Miau --

„Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis”? Ce ziar este acesta? După nume pare foarte interesant.

Mă ascund după ușa Palatului și îi ascult pe furiș ce vorbesc.

– Vream doar să văd ce este chestia verde din tomberon, doar știți cu toții că am o slăbiciune pentru această culoare. Văzând că amenințările nu servesc la nimic, calul celest Tianma adoptă o atitudine mai blândă. Ai putea oare să ștergi articolul acela despre mine?

– Îmi pare rău, dar nu se poate. „Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis” este un ziar bine primit de toată lumea tocmai pentru că spune adevărul în față. În plus, știrile cu tine se bucură mereu de aprecierea neamurilor de păsări. Miau -- , zice Floare-de-Prun pe un ton serios.

– Ce adevăr? Sunt numai bârfe de tot soiul! Tianma se supără de-a binelea, i s-au zbârlit și aripile de pe spate.

Sunt foarte uimită, chiar nu m-aș fi gândit că o pisicuță așa de cuminte de obicei este de fapt o jurnalistă cu nimic mai prejos decât reporterii paparazzi.

Tocmai în acel moment, privirea lui Tianma se intersectează cu a mea.

– Cine-i? întrebă el.

